18/12/2018

“Οφείλουμε να ειρηνεύσουμε με τον Θεό εκτελώντας τα ευάρεστα σ’ Αυτόν”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας

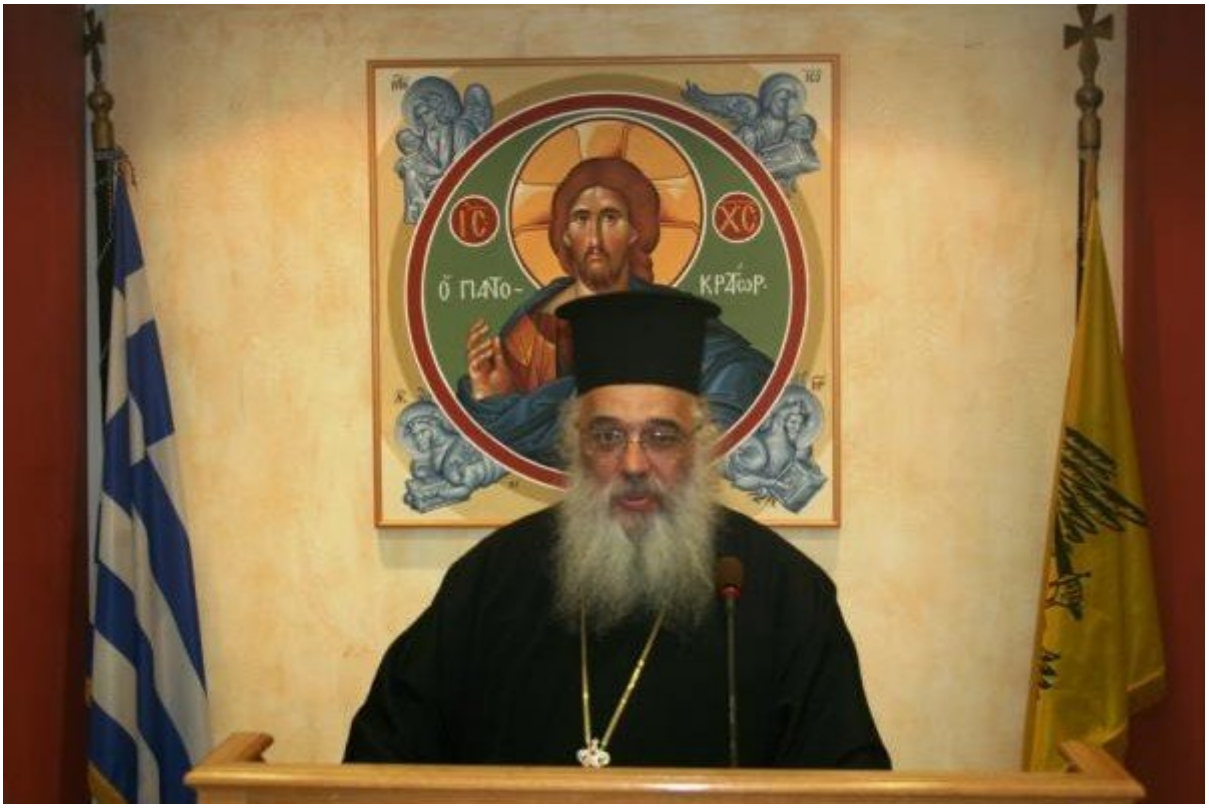

Την ποιμαντορική εγκύκλιο για την εορτή των Χριστουγέννων εξέδωσε η Ιερά Μητρόπολη Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας. Μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Ιωήλ τονίζει: “οφείλουμε να ειρηνεύσουμε με τον Θεό εκτελώντας τα ευάρεστα σ’ Αυτόν, όπως π.χ. να μάθουμε να προσευχόμαστε, να είμαστε σώφρονες, να λέμε την αλήθεια και να πράττουμε τα δίκαια”.

Η Εγκύκλιος αναλυτικά:

Προς τον Ιερόν Κλήρον και τον ευσεβή λαόν
της καθ᾽ ημάς Ιεράς Μητροπόλεως

«Ο ουρανός και η γη σήμερον ηνώθησαν, τεχθέντος του Χριστού»

Αδελφοί και Πατέρες
Χαίρετε εν Κυρίω πάντοτε.

Ο Χριστός είναι αυτός που περπατάει δίπλα μας, όταν έχουμε φθάσει στο έσχατο όριο της δυνάμεώς μας, αυτός που βρίσκεται μαζί μας στην αγριάδα του πάγου η την λαύρα της φωτιάς. Στον καθένα μας στην ώρα της πιο μεγάλης μας μοναξιάς η δοκιμασίας, αυτός ο λόγος λέγεται· Δεν είσαι μόνος· έχεις ένα σύντροφο.

Η Γέννηση του Χριστού σχολιάζεται από τον άγιο Γρηγόριο Παλαμά ως εξής· ο άνθρωπος πλάσθηκε από τον Θεό, ο οποίος του εμφύσησε ο ίδιος ζωή. Από την στιγμή που τον έπλασε, τον άφησε ελεύθερο να κατευθύνει την ζωή του όπως θέλει. Βλέπουμε όμως στην συνέχεια πως ο Αδάμ και οι απόγονοί του έφτασαν στο παρά φύση, δηλ. ζούσαν μέσα στα πάθη. Έρχεται τώρα ο Χριστός και όχι απλώς αναπλάθει τον άνθρωπο, αλλά ντύθηκε την ανθρώπινη φύση και συνδέθηκε μαζί της αδιαίρετα. Γεννήθηκε θεάνθρωπος. Ήταν τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος σε ένα πρόσωπο «αφράστως περιβαλλόμενος και συναφθείς αδιαιρέτως αυτή» (ΕΠΕ, τ. 11, σ. 466). Τόσο πολύ ενώθηκε με τον άνθρωπο, ώστε την ανθρώπινη φύση που πήρε από την Παναγία δεν την χωρίσθηκε ποτέ, ούτε και θα την χωρισθεί. Θα παραμένει διαπαντός Θεάνθρωπος.

Η αμαρτία δημιούργησε ένα χάσμα μεταξύ του Θεού και του ανθρώπου. Αποκομμένος από τον Δημιουργό του, χωρισμένος από τους συνανθρώπους του, εσωτερικά διασπασμένος, ο πεπτωκώς άνθρωπος δεν είχε την δύναμη να θεραπεύσει τον εαυτό του. Που θα μπορούσε να βρεί μια γιατρειά;
Επίσης, ο Τριαδικός Θεός δεν θα μπορούσε να παραμείνει αδιάφορος στην ανθρώπινη δυστυχία, γιατί είναι Θεός προσωπικής αγάπης. Μπήκε μέσα στην δυστυχία του ανθρώπου. Μέχρι ποιο σημείο οικειοποιήθηκε την δυστυχία του ανθρώπου;

Αφού ο άνθρωπος δεν μπορούσε να έλθει στον Θεό, ήλθε ο Θεός στον άνθρωπο. Ο αιώνιος Λόγος και Υιός του Θεού, το δεύτερο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος, έγινε αληθινός άνθρωπος, ένας από μας· γιάτρεψε και ζωογόνησε την ανθρώπινη φύση μας παίρνοντάς την όλη μέσα στον εαυτό Του. Γεφύρωσε το χάσμα μεταξύ Θεού και ανθρώπου.
«Ο ουρανός και η γη σήμερον ηνώθησαν, τεχθέντος του Χριστού. Σήμερον Θεός επί γης παραγέγονε, και άνθρωπος εις ουρανούς αναβέβηκε». Η ενσάρκωση του Χριστού είναι η υπέρτατη πράξη που έκανε ο Θεός για να μας σώσει. Η γέννηση του Χριστού είναι η γενέθλια ημέρα όλου του ανθρωπίνου γένους. Η ενσάρκωση λοιπόν δεν είναι μόνον ένας τρόπος για ν’ απαλειφθούν τα αποτελέσματα του προπατορικού αμαρτήματος, αλλά είναι ένα ουσιαστικό στάδιο στο ταξίδι του

ανθρώπου από την θεία εικόνα στην θεϊκή εξομοίωση. Η αληθινή εικόνα και ομοίωση του Θεού είναι ο ίδιος ο Χριστός. Η αιτία της ενσαρκώσεως δεν είναι μόνο η πτώση μας, αλλά και η ανθρώπινη φύση, που είναι προορισμένη να φτάσει στον ουρανό και να ενωθεί με τον Θεό.

Κατά τον άγιο Γρηγόριο τον Παλαμά τα αποτελέσματα της ενσαρκώσεως του Κυρίου είναι πολλά. Πρώτα-πρώτα οφείλουμε να νιώσουμε πως μας χάρισε τον εαυτό Του. Δεν συγκρίνεται με κανένα άλλο δώρο του Θεού. Μετά η ενσάρκωση του Χριστού είχε επίδραση σε όλη την κτίση. Οι άγγελοι απέκτησαν το απερίτρεπτο, οι άνθρωποι το ευδιόρθωτο, οι δαίμονες καταισχύνθηκαν (ο.π., σ. 462). Ο Κύριος έφερε την ειρήνη. Η ειρήνη «ως τελεία και αμετάθετος και παντί γένει και πάσι διδομένη τοις βουλομένοις». Μόνο με την γέννηση του Κυρίου φανερώθηκε το κατ’ ευδοκία θέλημα του Θεού. Ο Θεός ήθελε τα πλάσματά Του να φθάσουν στην τελείωση και στην θέωση (ο.π., σ. 474).

Έχοντας όλα αυτά υπ’ όψη μας οφείλουμε να ειρηνεύσουμε με τον Θεό εκτελώντας τα ευάρεστα σ’ Αυτόν, όπως π.χ. να μάθουμε να προσευχόμαστε, να είμαστε σώφρονες, να λέμε την αλήθεια και να πράττουμε τα δίκαια. Να ειρηνεύσουμε με τον εαυτό μας υποτάσσοντας την σάρκα στο πνεύμα, δηλ. να έχουμε συνειδητή διαγωγή και ηρεμία λογισμών. Να ειρηνεύσουμε με τους άλλους δείχνοντας ανοχή και μακροθυμία (ο.π., σ. 476). Με τον τρόπο αυτό θα αποξενωθούμε από την αμαρτία και θα έχουμε πολιτεία ουράνια και θα ζούμε με την ελπίδα της λυτρώσεως από την φθορά και τους πειρασμούς της καθημερινής ζωής και θα απαλλαγούμε από τον πονηρό δαίμονα που μας απομάκρυνε από τον Θεό και την πραγματική ζωή. Ο Χριστός γεννήθηκε για να μας φέρει πιο κοντά Του, να μας κάνει αδέλφια Του, να μας δώσει αυτό που έχει αυτός, δηλ. την μακαριότητα και την αγάπη. Η ευδοκία του Θεού είναι να σωθούμε από τα βάρη της αμαρτίας και την εξουσία του πονηρού.

Ως Επίσκοπος της Ιεράς Μητροπόλεως Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας εύχομαι στον κλήρο και τον λαό, σ’ αυτούς που έχουν κάποια δημόσια θέση και στους απλούς ανθρώπους της κοινωνικής ζωής, στους σοφούς και σπουδαίους, αλλά και στους ανωνύμους και βιοπαλαιστές, τα παρόντα Χριστούγεννα να είναι δημιουργικά και χαρούμενα, χωρίς μεγάλους πειρασμούς.
Αδελφοί μου, χαίρετε, ειρηνεύετε και υγιαίνετε.

Προς Θεόν ευχέτης σας
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας ΙΩΗΛ